

ZADÁNÍ

Ve třídě.

Rosenheim vezme vehementně za kliku a vrazí do třídy v pevném přesvědčení, že bude legrace. Hlásí:

- Někej blbeček nám tu pod voknem hvízdal. Tak jsem vzal šutr... Rosenheima zarazí nezvyklé ticho. Všichni spolužáci sedí s rukama za zády, hlavy obrácené k němu, a od katedry ho k sobě stídným, ale nekompromisním pohybem ukazováku zve cizí vojenský činitel.

Rosenheim jde uličkou k němu, ale ještě neztratil glanc, ještě se usmívá.

- Jak se jmenuješ, chlapče? – zeptá se učitel celkem mírně

- Rosenheim. –

- Jdeš pozdě, Rosenheime, víš o tom? –

- Vo fous, - ohradí se tázaný.

Třída se tomu chce zasmát, ale Hnízdo to jediným přejezdem svých očí v zárodku potlačí. Učitel pohlédne na své letecké hodinky s fosforovými číslicemi v černém poli a řekne:

- O čtyři a půl minuty. -

Pak učitelova chlupatá ruka sáhne na stůl pro něco, co tu nebyvalo. Je to rákoska.

- Nastav ruku. -

Rosenheim nevěří svým očím, v jakých změněných poměrech se to octl, ale ruku nastaví. Na dlaň dopadne štípalový úder.

- Druhou... -

I druhou Rosenheim nastaví.

- Dvě za pozdní příchod, - vysvětluje učitel a pokynem ruky si vyžádá další nastavování.

- Dvě za hvízdání pod oknem... -

- To jsem nehvízdal já! - vzepře se delikvent.

- A dvě za lhaní, - uzavře Hnízdo při šesté ráně.

Jsou to očividně rány bolestné, protože otrlý Rosenheim má slzy v očích. Cestou do lavice si je setře rukávem a zvolá v potlačovaném pláči:

- Bít se nesmí. Se řekne doma! -

- Má pravdu ten chlapec, - přikývne učitel a začne přecházet po třídě, vrzaje pravidelně kůží svých holínek.

- Tělesné tresty jsou na našich školách nepřipustné. Až na jednu výjimku. A tou je tato třída. Třída, která přivede svou učitelku do blázince, se naopak bít musí a je to na výnos ministerstva školství. Jestli vás to zajímá, je to výnos číslo 284/C/45. -

Za naprostého ticha ohne učitel Hnízdo rákosku do oblouku a pokračuje:

- Budu vás trestat tímto středověkým nástrojem, dokud se budete chovat jako ve středověku.

A jelikož to budu dělat nerad a jen pro vaše dobro, bude pravidlem, že každý mi za exekuci poděkuje a pak si podáme ruku na znamení, že naše přátelství trestem neutrpělo újmu. Předvedeme si to na těchto dvou chlapcích, kterým nevadí, že mluvím, a klidně se baví.

Tonda s Edou dostanou na každou dlaň po jedné ráně. Když poděkují, učitel jim potřeše pravicí.

Pátá třída zírá v němém úžasu, jako by nestačila všechny ty novoty pojmout. Je to exhibice. Je to od Hnízda herecká práce, která se nemíjí účinkem.

- Na tuto školu dávají učitele za trest. Do vašeho rajonu, jak mi bylo řečeno, se před válkou odvažovali policisté pouze na koních a vždy ve dvou. Já si tuto nechvalně známou školu naopak vybral, protože jsem si zvykl hlásit se dobrovolně do první linie. Nebál jsem se fašistů, nevím, proč bych si neměl poradit s vámi. -

OTÁZKY

1. Proč si učitel Hnízdo vybral nechvalně známou školu za své působiště?

2. Proč se nebál vzdělávat a vychovávat s žáky této školy?

3. Jak staří jsou žáci učitele Hnízda?

4. Čím trestá učitel své žáky?

5. Proč přichází po trestu na řadu podávání rukou?

6. Charakterizuj vlastními slovy žáka Rosenheima.

7. Měl učitel Hnízdo autoritu? Své rozhodnutí zdůvodni.

8. Jak je to s trestáním ve školách dnes? Mohl by učitel Hnízdo provádět své praktiky?

9. Nahraď slovo EXHIBICE českým ekvivalentem.

ŘEŠENÍ

1. Nikdo jiný na školu nechtěl jít učit a učitel Hnízdo si vždy vybíral první linii (tzn. nejtěžší úkoly, pozice...).
2. Prošel druhou světovou válkou, nebál se ani fašistů.
3. Jsou to žáci 5. třídy, tzn. 10-11 let.
4. Středověkým nástrojem – rákoskou.
5. Na znamení, že jeho přátelství s žáky neutrpělo na základě trestu újmu.
6. individuální
7. individuální
8. Nemohl, dnes jsou tresty zakázány a přísně perzekuovány.
9. výstava, přehlídka, ukázka